

KIRKEBLAD

FORÅR 2021

VESTER AABY KIRKE

AASTRUP KIRKE

Nøgleordet er nærvær

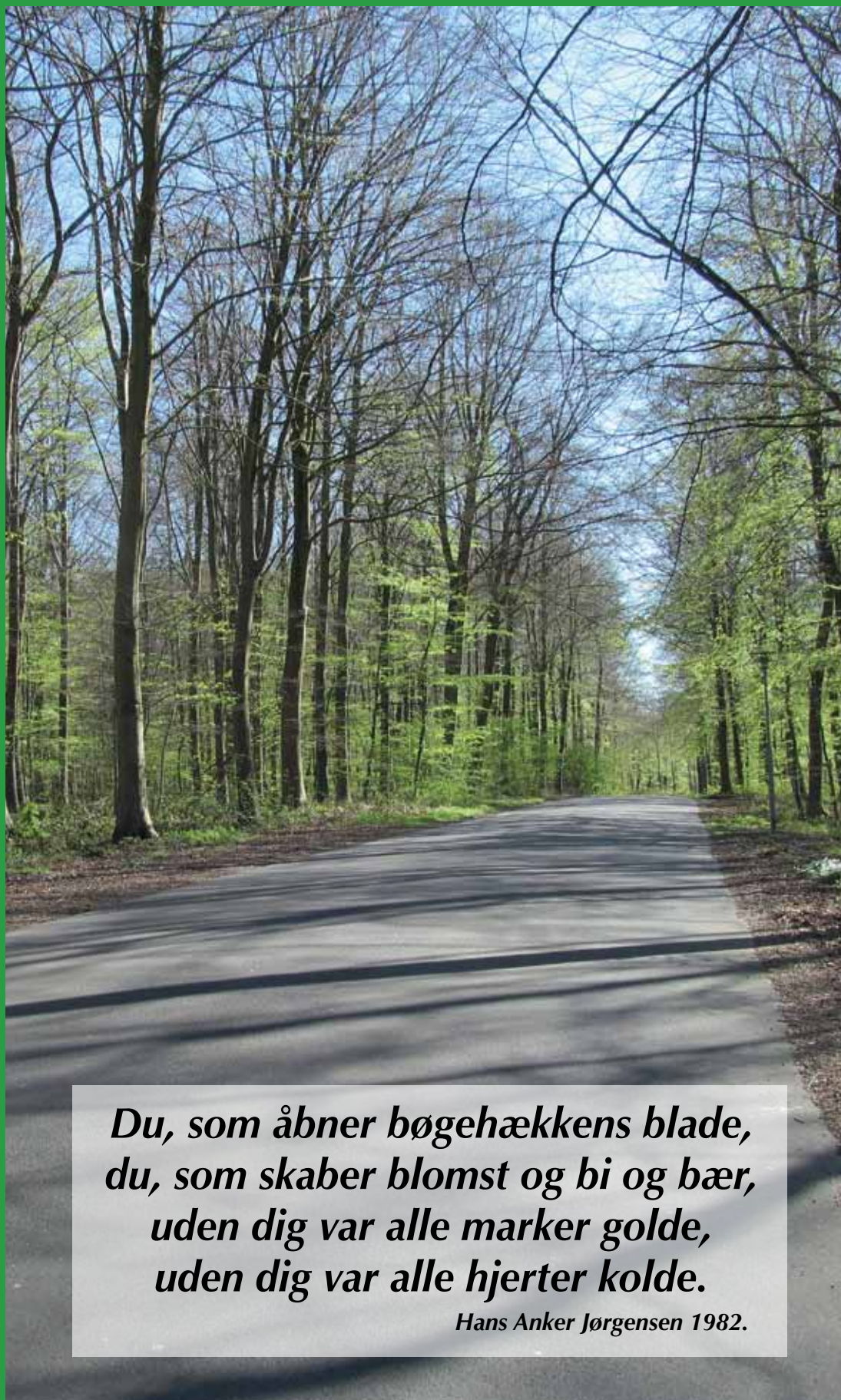

Gravsteder - for de levende!

Højskoleeftermiddage

- Læs mere inde i bladet

*Du, som åbner bøgehækkens blade,
du, som skaber blomst og bi og bær,
uden dig var alle marker golde,
uden dig var alle hjerter kolde.*

Hans Anker Jørgensen 1982.

Gravsteder – for de levende!

Der er nok nogle, der studser over artiklens overskrift. Måske endda stødes. Det er fuldt forståeligt, men læs alligevel videre, for meningen er god nok, og det er naturligvis ikke hensigten at støde nogen.

Vi har ved vore kirker nogle meget smukke og velholdte kirkegårde. Kirkegårdene er sognenes spejle i den forstand, at de repræsenterer historien og traditionen.

Går vi år tilbage lå disse traditioner meget fast. Hver gård og hver familie havde sit gravsted, hvor generationerne blev stedt til hvile. Kirkegårdene var mange steder næsten geografisk opdelt, så de enkelte områder i sognene

også havde deres område på kirkegården. Gravstederne blev passet af de pårørende, og det hørte til ritualer, inden der blev holdt søndag, at man havde været "en tur på kirkegården" med friske blomster, hvis det var årstid for det, og med hakkejern og rive.

Det var en tradition, der blev kraftigt udfordret, da Danmark i slutningen af 50'erne vandrede fra land til by, og da

landbrugssamfundet med beskæftigelse for mange mennesker blev afløst af industrisamfundet. Og ikke mindst blev det udfordret, da mobiliteten blev større og de næste generationer valgte nye bosteder langt fra fødehjemmet.

Der blev pludselig længere hjem. Og dermed blev der også længere hjem til kirkegården.

Kirkegårdspersonalet stod parat til tage over, og i dag passes langt de fleste gravsteder af graver og gravermedhjælper. Årstidernes gang afspejles, når der på skift indkøbes store mængder gran, stedmoderblomster og isbegonier. Der lægges et stort arbejde i, at kirkegården ikke får et alt for ensartet præg; således afholdes der hvert år for eksempel kurser i grandækning for kirkegårdspersonale, og der kan næsten være mode i, hvordan det gøres. Det er til stor glæde for familierne, når de som en del af det gamle ritual stadig kommer omkring kirkegården til højtidene med kranse, løgtulipaner og som noget, der har bredt sig i de senere år, levende lys.

Det er alt sammen som det skal være. Og mange kommer naturligvis stadig på kirkegården meget oftere.

Men der er en ting, jeg vil nævne, nemlig den, der har givet anledning til overskriften.

Når mennesker kommer op i alderen og begynder at tænke på livets afslutning dukker også spørgsmålet om gravsted op hos mange. Netop fordi familiegravstedet af naturlige årsager er sløjftet. Jeg vil i den forbindelse i øvrigt meget gerne opfordre til, at man tager snakken mellem generationerne – gerne på et tidspunkt, hvor det ikke er aktuelt – således at spørgsmålet er besvaret. Det er nemlig en god måde at lægge det bag sig på. Vi præster hjælper gerne med en sådan samtale, hvis det ønskes, og ellers findes der bøger på markedet, som man kan udfylde og lægge et godt sted. Tag også gerne snakken omkring begravelse eller bisættelse, nu I er i gang, så dem, der skal tage sig af det til den tid ved, at de handler i overensstemmelse med afdødes ønske.

Men noget af det, der kan nå hos mange, er ønsket om

ikke at være til ulejlighed. Måske er man selv flyttet langt væk fra sin hjemegn og kender den dårlige samvittighed over, hvor sjældent, man når den vej. Måske har forældres gravsted derhjemme været anledning til uenigheder omkring den årlige vedligeholdelse og ikke mindst om betalingen for denne.

I bestræbelserne på at undgå dette kan nogle finde på at vælge det, der i daglig tale hedder "de ukendtes grav" Det er egentlig en meget forkert betegnelse, da det jo ikke er personerne, men placeringen af det enkelte gravsted, der er ukendt. Men det er nok et udtryk, der er kommet for at blive.

Det er naturligvis et helt legitimt ønske, hvis det er velovervejede. Men der er en ting, man skal tage med i disse overvejelser: Nemlig de næste generationers behov for at have et **sted**. Når børnene på et tidspunkt bliver de ældste generationer, betyder det ofte farvel til barndomshjemmet, der sælges, eller i hvert fald til et sted, hvor man er kommet med børnebørnene og har dyre minder fra.

Nu bliver besøget i hjembyen "en tur på

kirkegården" Så kan det betyde meget, at der står nogle navne og nogle årstal.

Hvis man viger tilbage fra at vælge et almindeligt gravsted, er der mulighed for at få et mindre urnegravsted, eller at få det, der i fagsproget hedder "plade i plæne." Det er en græsplæne, hvor stenene er ens og hvor der ganske vist er begrænsede muligheder for pynt, men dog plads til et navn og dermed plads til et sted.

Kirkegårdene skifter karakter i disse år på grund af de ændringer i traditionerne, som jeg her har skitseret. Det giver overskydende plads, når traditionelle gravsteder nedlægges til fordel for urnegravsteder eller plader. Det kan nok ikke være anderledes. Men det kan også vendes positivt; det giver nemlig også dem, der arbejder på kirkegården, og som kan lide at arbejde med planter, gode muligheder for at gøre vore kirkegårde til små parker, hvor man kan færdes også selv om man ikke skal besøge et bestemt gravsted. Og så er der er meget at lære om Vester Aaby og Aastrups historie ved at gå en tur på vore kirkegårde.

Når dette kirkeblad udkommer er påskeliljerne ved at spire. Den gule håbsblomst, der trods vinterkulden lige som erantis og vintergækker i troen på, at der venter et forår bag det hele. Kirkegården er på vej mod grønt og gult. Og forhåbentlig er vi på vej mod genåbninger og normale tilstande.

Torkil Jensen

Konfirmation 2021

Usikkerheden om hvad coronarestriktionernes omfang ville være til foråret, førte i begyndelsen af det nye år til en dialog mellem præsterne og konfirmanderne og deres forældre.

Vi blev enige om at flytte konfirmationerne til efter sommerferien.

De nye datoer bliver 15. og 22. august. Listen med konfirmandernes navne flyttes derfor til næste kirkeblad.

Nøgleordet er nærvær

Varme hænder er efterhånden blevet en gængs betegnelse for den personalegruppe, der arbejder i plejesektoren, men det er også almindeligt kendt, at netop denne sektor er et område, der konstant er under pres pga. stigende effektivitetskrav.

Frivillige varme hænder udefra kan derfor være en særdeles stor hjælp, når det handler om at få skabt en tryk og meningsfuld tilværelse for beboerne på vore plejehjem.

Her i området har vi et levende eksempel på, hvorledes frivillige varme hænder assisterer de professionelle og aktivt knokler for at gøre livet lidt lettere for vore medborgere, når deres egne kræfter ikke længere rækker til et liv i eget hjem.

I 2004 blev foreningen *Lysbjergparkens Venner* stiftet, netop med det formål, at man gennem frivilligt engagement kunne give lidt mere "liv til livet", når alderdommen melder sig og gør livet lidt vanskeligere. Bag stiftelsen stod nogle lokale ildsjæle og her skal i flæng blot nævnes tre, nemlig "Arne Sognefoged" alias Arne Rasmussen, Dorte Andersen og Ruth Carstensen, der stadig er formand for foreningen.

I dag tæller foreningen ca. 60 medlemmer, men der er plads til langt flere, så hvis du, kære læser, ønsker at bidrage, er det bare at tage kontakt til Ruth Carstensen på tlf. 30701083.

Foreningen drives efter normale foreningsmæssige regler, og opgaverne er mange. Dels skal der skaffes midler og dels skal der afholdes forskellige aktiviteter til glæde for plejehjemets beboere.

Midlerne skaffes overvejende gennem bidrag fra forskellige fonde samt en mindre økonomisk støtte fra de kommunale midler til støtte af det sociale arbejde blandt kommunens medborgere. Tilvejebringelsen af disse midler kræver selvsagt en betydelig administrativ indsats.

En særlig gruppe på ca. 10 personer står for det praktiske arbejde med at skabe aktiviteter på plejehjemmet. Helt konkret arbejder de med at planlægge og afholde de arrangementer, som finder sted én gang om ugen på plejecentret. Her tilbyder man en bred vifte af aktiviteter for hjemmets beboere, samt andre ældre medborgere fra området, som stadig kan klare sig i hjemmet. Det kan f.eks. dreje sig om stolegymnastik, som er en yderst populær disciplin blandt vore ældre. Derudover afholdes en palet af andre arrangementer som f.eks. underholdning, dans, kreative sysler og foredrag og sidst, men ikke mindst kortspil. Aktiviteterne skaber naturligvis glæde blandt deltagerne, men i virkeligheden skaber de også stor glæde blandt de frivillige.

Da jeg denne kolde januardag sidder og taler med Ruth Carstensen, kan jeg tydeligt fornemme hendes entusiasme, når hun forklarer mig, at de største glæder ikke lader sig købe for penge, men kun kan findes i fællesskabet med andre mennesker. Den store glæde, som man erfarer, når man føler, at man har bidraget til at skabe livsglæde i andres liv. Det kræver blot, at man tør investere lidt af selv. Nøgleordet er nærvær forklarer Ruth.

Set fra et præsteperspektiv er en af "Lysbjergparkens Venners" største fortjenester, deres fantastiske bestræbelser på, at bringe det kirkeliv ind på plejehjemmet, som beboerne måske ikke længere har så rig mulighed for at følge. Sagt med andre ord, at gøre kirkelivet nærværende for vore ældre medborgere. En gang om måneden holdes der således gudstjeneste på plejehjemmet for beboerne og for de udefrakommende gæster. Som præst er det en stor glæde at holde gudstjenesten

Vennernes seneste julehilsen til beboerne

på Lysbjerg. Det er ikke usædvanligt, at der deltager 20 - 30 mennesker i denne gudstjeneste, der normalt varer ca. en halv time og som, jeg efterhånden har lært, altid skal afsluttes med ordene: "nu skal vi vist have kaffe". De frivillige har nemlig på forhånd dækket op til det helt store kaffebord, hvor der både er tid til lidt fællessang fra *Seniorsangbogen*, men også til at man kan tale sammen om stort og småt - nøgleordet er simpelthen nærvær.

Det sidste års tid har været særdeles vanskeligt på grund af pandemien. Vanskeligt både for beboerne og for de frivillige, der har været afskåret fra at besøge Lysbjerg men nu er vaccinationerne heldigvis i fuld gang. Samtidig kommer foråret og forhåbentligt indvarsler det, at dørene på hjemmet atter kan åbnes, så Lysbjergparkens Venner igen kan komme i gang med det, de er allerbedst til - nemlig at skabe nærvær.

Alex V. Nielsen

Højskoleeftermiddage aflyst resten af sæsonen

Vi skulle have snakket om Aarhus og vi skulle have været en tur til Aarhus til foråret. Lige som vi skulle have været en tur til Lolland sidste år. Sådan blev det ikke, og det er jo kun et nummer mere i rækken af aflysninger på grund af corona.

Men Aarhus bliver liggende og derfor bliver det også temaet igen. Jeg savner livet i konfirmandstuen, når de første møder ind en time før for at være sikker på at få den plads som alle alligevel godt ved, hvis er. Jeg håber inderligt, at verden er vendt tilbage til det normale, når vi indbyder igen til november.

Måske vil vi prøve at lave en sommertur et eller andet sted hen, hvis muligheden byder sig. Det vender vi tilbage til.

Torkil Jensen

Kirketider forår 2021

Vester Aaby

Aastrup

Søndag den	31. januar	Septuagesima	10.15 AVN	Ingen
Søndag den	7. februar	Seksagesima	9.00 AVN	10.15 AVN
Søndag den	14. februar	Fastelavn	10.15	9.00
Søndag den	21. februar	1. s. i fasten	Ingen	10.15 AVN
Søndag den	28. februar	2. s. i fasten	10.15	9.00
Søndag den	7. marts	3. s. i fasten	9.00 AVN	10.15 AVN
Søndag den	14. marts	Midfaste	10.15	Ingen
Søndag den	21. marts	Mariæ Bebudelse	Ingen	10.15
Søndag den	28. marts	Palmesøndag	10.15 AVN	9.00 AVN
Torsdag den	1. april	Skærtorsdag	16.00	19.00
Fredag den	2. april	Langfredag	Ingen	10.15 lit. gudstj. AVN
Søndag den	4. april	Påskedag	10.15	9.00
Mandag den	5. april	2. påskedag	10.15 AVN	
Søndag den	11. april	1. s. e. påske	Ingen	10.15
Søndag den	18. april	2. s. e. påske	10.00	
Søndag den	25. april	3. s. e. påske	10.15 AVN	9.00 AVN
Fredag den	30. april	Bededag		Pilgrimsgudstjeneste
Søndag den	2. maj	4. s. e. påske	9.00	10.15
Søndag den	9. maj	5. s. e. påske	10.15 AVN	9.00
Torsdag den	13. maj	Kristi Himmelfartsdag	Ingen	10.15
Søndag den	16. maj	6. s. e. påske	10.15 AVN	Ingen
Søndag den	23. maj	Pinsedag	9.00	10.15
Mandag den	24. maj	2. pinsedag		14.00 Nakkebølle AVN
Søndag den	30. maj	Trinitatis	10.15	9.00

AVN: Præst Alex V. Nielsen - Intet: Sognepræst Torkil Jensen

Gudstjenester i Lysbjergparken:

På grund af smittefare er gudstjenesterne på Lysbjerg aflyst indtil videre. Nye datoer vil blive bekendtgjort, når situationen atter gør det muligt at holde gudstjeneste på plejehjemmet.

Kirkebilen kører ved alle gudstjenester.

Ordningen gælder Aastrup og Vester Aaby sognes ældre og gangbesværede.

Kirkebilen bestilles hos Faaborg Taxa tlf. 62 61 88 00

Fælles adresser for begge sogne:

Hjemmeside: www.vesteraabyogaastrupkirker.dk

Sognepræst: Torkil Jensen, Præstegårdsvej 11, 5600 Faaborg. Tlf. 62 61 64 20. Mail: toje@km.dk

Træffes bedst: Tirsdag til fredag formiddag. Lørdag efter aftale. Mandag fridag

Præst Alex V. Nielsen, Skrænten 11, 5800 Nyborg. Tlf. 40 89 44 11. Mail: avn@km.dk

Kirkesanger: Connie Nørregaard. Tlf. 93 92 16 33. Mail: 1967connieb@gmail.com

Organist: Margrethe Schmidt. Tlf. 30 17 29 28. Mail: margretheschmidt@gmail.com

Kirketjener Ida Karottki. Tlf. 20 20 17 33. Mail: kirketjenervesteraabyaasturup@gmail.com

Graver: Lene Caspersen, Præstegårdsvej 9, Vester Aaby. Tlf. 51 16 92 66. Mail: grvaaby@gmail.com

Kirkepersonalet har fri mandag.

Menighedsrådsformand: Niels Erik Thing, Svendborgvej 383, 5600 Faaborg, Tlf. 24 45 40 16

Kirkevæрге ved begge kirker: Bent Møller, Faurshøjvej 5, 5600 Faaborg, Tlf. 62 61 53 30

Kasserer: Rasmus K. Rasmussen, Tangmosen 38, 5600 Faaborg, Tlf. 62 61 64 48